

են, որ օտարազգիներին վտանգ չէ սպառնում:

Դիվիզիոն հարցրեց—կառավարութիւնը բաւականաչափ երաշխաւորութիւն կը համարէ արդեօք շահի խոստումը թէ ոչ:

Գրեթէ պատասխանեց, որ քննուում է այն հարցը, թէ ինչպիսի երաշխաւորութիւններ հարկաւոր է պահանջել:

(«Հ. Գ.»)

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆԵՐ ԳԱՒԱՐԻՑ

Դիւրբեմն, 11 յունիսի

Բազմաթիւ գուրու մի քանի ժամ առաջ մի վերին աստիճանի ցաւալի ու զատակի լուր ստացաւ:

Բազու քաղաքից քիչ հեռու՝ «Բալախան» սկզբ շատե՛ւ կողմում արտաբանուում ապրող մի հայի տունն են մտնում մի քանի զինված երիտասարդներ և ուղում են 13 տարեկան աղջկան փախցնել, պատճառաւանկով թէ «տղան աղջկան է սիրում, իսկ աղջիկը տղան»...

Աղջկայ եղբայրը միջամտելով ասում է, թէ ինքը ոչինչ չունի, միայն թէ պիտի պատահի, մինչև որ մեծ քորը ամուսնացնէ, ապա փոքրին կնութեան տան, ինչպէս աւանդութիւն է հայ կեանքի մէջ: Սակայն աղջիկ ուզող արհեստագործ երիտասարդը ժառանգորդ անունով հանելով տղին ու տեղը տպանում է նախ գիշնադրան նոր աւարտած ու համալսարանի մանկու պատճառով իրեն տանում աղջկայ երիտասարդը եղբորը, ապա երկու գնդակ էլ արձակում է «սիրած» աղջկայ մօտ, որից մէկը աղբի է կցվում միւսը ձիւնի միջին:

Ապա մեծ երիտասարդ ուսանողն ունի մեծ կարգը, որը սովորում է համալսարանում և որը մի քանի օր առաջ կհաճ էր Բազու հարազատներին տեսնելու, բայց երբ իր աչքի առաջ իր եղբոր դիակը տեսնում է, անդադարում է քաղաքից:

Այսօր, երբ Դիւրբեմնի կայարանում թղթի փախուցումը դրոււմ է, տեսայ համալսարանական մի երիտասարդ գումատված, անվստահ քայլերով պլատֆորմի վրա շըրջում է:

Հետաքրքրութեան բաւականութիւն տալու համար իմացայ, որ խնդը ուսանողին ևս սպառնացել են կողմում տանտիրոջ 21 տարեկան որդի Դարեգինին: Աստղիկներն Արշալի տան մօտեցրել պատահմամբ գտնվող երեք մշակներին էլ ստորկան են իրանց զինված մի որոշ տարածութիւն, որից յետոյ բաց են թողնում մշակներին պատուիրելով նրանք՝ գնալ-պատուիրել կիրթութեան մասին և սակ Արշալի, որ 4,000 ր. պատճառ է իր տղի համար իր փրկանքը: Երբեք սպանում են անհետ կորցնել Գաւրգինին, եթէ Արշալը մերժի իրանց պահանջը:

Ան մեր բարեբերից ևս մի նմուշ:
Ան մեր իրականութիւնը:

Ս. Գարագաշ

Շահալի, 13 յունիսի

Յունիսի 12-ի լույս 13-ի դիւրբեմնի քանի աւազակներ մտնում են Արշալի Տէր-Յովհաննիսյանին տունը և ուղծով քաղում ու իրանց հետ են տանում տանտիրոջ 21 տարեկան որդի Դարեգինին: Աստղիկներն Արշալի տան մօտեցրել պատահմամբ գտնվող երեք մշակներին էլ ստորկան են իրանց զինված մի որոշ տարածութիւն, որից յետոյ բաց են թողնում մշակներին պատուիրելով նրանք՝ գնալ-պատուիրել կիրթութեան մասին և սակ Արշալի, որ 4,000 ր. պատճառ է իր տղի համար իր փրկանքը: Երբեք սպանում են անհետ կորցնել Գաւրգինին, եթէ Արշալը մերժի իրանց պահանջը:

Համառոտի շրջանում վերջին օրերն տեսողացած անձերները պատճառով՝ բամբակի արտադրութեանը գլուխ քերտու համար մի քանի օր շարունակ Շահալիում մնացել են գիւղացիներից մէկի տանը՝ ուսուցանալով երեք մշակներին: Երբեք սպանում են անհետ կորցնել Գաւրգինին, եթէ Արշալը մերժի իրանց պահանջը:

Ս. Տ. Գ.

Հաւաքի կ. (Արշալի գաւ.), 12 յուն. Կուր գետի մօտ Կալին, 15—25 վերան հետաքրքրութեանը երկաթուղու ելքայ կաշարանից, գտնվում են Արշալի գաւառի վեց հայ գիւղերը: Սաղարդի, Հաւաքի, Բաւաղի, Զատնաբաղի, Երմանի-Բաւաղի և Սաւաղաւառ. վերջին երկուսը կիսախտուն են՝ հայեր և թուրքեր միասին են ապրում:

Երբեմն, մինչև հայ թուրքական եղբայրապաշտ ընդհարումներ, այդ գիւղերումը հիւանդի տեսարան ունենին: Հեռուից գետ 3—4 վերստից դուր մօտենալով գիւղերը հզուում էր, որ ձիւր առաջ ընկած են տափաւաւաւ գիւղեր, որոնց երկայնքով տեղեր իրանց, կրածիւրով ծածկված կուրծիներով և գանգաւ գոյնիւրը ներկած պատըրգածներով կարծես ասում էին ձիւր, որ այդ գիւղերումը բնակչւնքը աւելի ապահով և ունեւոր են, քան շրջակայքում ընկած Երման Թուրքաւաւ գիւղերը, իսկ Երման, ընդհարումից յետոյ, տեսարանը բոլորովին փոխվել և ուրիշ կերպարանք է ստացել: Հայ գիւղերումը մօտենալով կամ գիւղաւանջը մտնելը դուր հզուում էր միայն պատա-

հելով ընտանեկան կենդանիների և կամ մեծաւայն պատկեր ունեցող կանանց և երեխանց, իսկ ընտանեկանների և տները մասին, որոնք կարողայայնին գրաւել ձիւր ուշադրութիւնը, խօսք անգամ լինել չէ կարող: Այստեղ և կամ այնտեղ երեւում են հին տներից մնացած փայտակներ, որոնք իր անկաշառիկ վկայ լինելով են ձիւր անցեալի մասին և կարծես թէ այդ լուռ վկանները ցանկութեւն են յայտնում ձիւր շուտով հեռանալ այդ անհիւրընկալ տեղից, որտեղ մարդիկ դեռ հեռու չեն գնացել բարբարոսութեան ժամանակներից:

Մտնելով գիւղաւանջ, դուր կարող էր միայն գտնել կիւղից շինած փոքրիկ, նոյն և խուաւ խրճիթներ, որոնց մէջ մի կիւղի եղաւ են գտնում անձաւ ու խնդ վրէպացիք: Երբ ընդհարումները վերջացան և փոքրիկ շատե՛ւ խաղաղութիւն էր տիրում, Արշալի գաւառի գիւղացիք ստիպված եղան նորից վերադառնալ իրանց հին օջախները նորոգելու և լաւով իրանց սև օրերը յուսալ, որ ապագայում ալ ևս չի կրկնվի այս «բուռն» գիւղացիք ստանալով զանազան բարեգործական ընկերութիւններից և Թիֆլիսի նպաստատուաց յանձնաժողովից նըպաստներ դրածով և ցրեւելով կարողացել էին մի կիւղի անցկացնել իրանց գաւուն օրերը, վաճառելով իրանց բոլոր շարժական կաշեքեր:

Հարց ու փորձից իմացայ, որ բոլոր վերադարձող գիւղացիք ընդհանրապէս, իսկ հաւաքիցիքը ժամանակորայէս խիստ դժուարութիւններն են հանդիպել ուսուցիչ հայ գտնելու համար, այս ներկայ 1908 թ.ին երկը են ընտանիքներ, որոնք օրերով սոված են մնացել, և այդպիսի փոխադրութիւնները շարունակվել են մինչև պետութեան կողմից ուղարկված ցորենը ստանալը, որը զբաղղաբար հասաւ միայն ապրիլի վերջին կամ մայիսի սկիզբներին. իսկ մինչև այդ գիւղացիք ստիպված են ուղի ցորենը պուղը գնել 2 ր. 50 կոպ. կամ հրէշային տուկոսներ վճարել, եթէ կանխիկ դրած չեն ունեցել, և կամ անկարգիւնի պայմաններով ցորեն վերցնել շրջակայ հարուստ թուրքերից: Օրինակ՝ համար նրանք, որոնք ցորենը պարտ են վերցնել ապրիլ կամ մայիսի ամիսներում, պարտաւորվել են այս տարվայ եկամուտից 1 պուղի փոխարէն 2 պուղի ցորեն վճարել, իսկ հակառակ դեպքում վճարել են պուղին 2 ր. 50 կ., ուրեմն 2—3 ամսվայ ընթացքում գիւղացիք վճարում են 100% ստացած ցորենին, կամ եթէ մի տարվայ ժամանակաժողովից են հաշուել, խնդ գիւղացիք վճարում են 400—600% րաջց գիւղացու դժբաղդութիւնը դրանով չէ վերջնական: Ներկայ տարվայ ցանձերը այնքան են, որ հազիւ կը բաւականանան խնդներին մի տարվայ ընթացքում, ուր մնաց թէ նրանք վճարեն վերցնած ցորենը, քանի որ մի պուղի փոխարէն պիտի հատուցանել պարտաւորով երկուսը, սպասել որեւից մի եկամուտ ամսուկայ ցանքներից անկարելի է քանի որ ամսուկայից լինելով գիւղացիք միջոց չունեն վաւել այդ հաշաւադրութիւնից և բացի այդ՝ ամսուկայ 2—3 ամսվայ ընթացքում շուրջ է լինում անուշերեւել և բոլոր ցանքները փչանում են: Գիւղացուց կարելի է օգնել այդ գործում Կուր գետից ջուր բերելով, որ կարելի երկու կերպով—կամ շղթաներով՝ նայով կամ թէ ուղղակի վերելից առու վերցնելով, օրինակ Օղազի գիւղի տակից, այս վերջինս համար բաւական է մի երկու րաւափ, որը 15—20 օրվայ ընթացքում կարող է պարզել ապագայ առուի ուղղութիւնը հասարակ ցուցումներով և մի քանի տեղ ջրանցքներ շինելով: Այդ բոլորի համար բաւական է 3—4 հազար րուբլի, որը կարելի է եւս տանալ 2—3 տարուում: Հաշուելու ենք բարեբաղդների ուշադրութիւնը այդ հանգամանքի վրա, տարվով ջուր գիւղացուց ամսուկայ ամիսների ընթացքում մի այնպիսի բարեբաղդութիւն կատարած կը լինին, որի յիշատակը անշնչելի կը մնայ, քանի որ գոյութիւն կունենան այդ Բեանդակ, Հաւաքի և Սաղարդի գիւղերը:

Ինչպէս գիտեն ընթերցողները հայ թուրքական ընդհարումները անշնչելի հետք թողցրին հայ տարրի ստորին խաւերի վրա, որոնք սովորելին և իրանք սկսելին գոյութիւն, աւաղաւթութիւն և մարդապատմութիւններ, իսկ թուրքերը մնալով անպատիժ՝ իրանց անբաժանելի այդ բանում մի քանի անգամ կրկնապատկեցին և ոչ մի տարի ձեռնից չեն թողնում, որ նորից կողոպտեն, ի հարկէ գաղտնի կերպով խնդ հայ գիւղացուց, միայն Հաւաքի գիւղից ապրիլի 13-ից, այսինքն 2 ամսից յետոյ, գոգացել են հետեւեալ անասունները. Աղաւան Սաղարդանի մի կովը, Թէոս Ստեփանեանի լծկան գոմէշը, Սաղի Դանիելանի 1 կովի գոմէշը, Աթախան Փառասովի 2 լծկան գոմէշը, Սաղի Անուշեանից երկու լծկան գոմէշը, Աղաւան Սաղարդանից շարժ 2 ձիւ, Մամուրի Փայանջեանից 2 լծի գոմէշը, Իւրաւալի Թուրքալի 2 լծի գոմէշը, Իւրաւալի Սաղարդ Իւսուր օղու 1 լծի գոմէշը:

Յաւալին և զարմանալին այն է, որ հէնց իրանց հայերից հաղէս են եկել անձաւորութիւններ, որոնք ծածկվելով բարբարոսի գիմակի տակ միջնորդ են հանդիսանում անասնաւորով և գոգիւրի միջև և ստանալով

զորացված ապրանքի կամ բոլոր արժէքը կամ 2/3 մասը՝ անասունները վերադարձնում են, ձգելով խնդ և շարքա գիւղացուն նոր պարտքերի տակ, որի ծանրութիւնից նա առանց այն էլ չը գիտէ ինչպէս ազատվի: Հարցնելով գիւղացու գոյութիւնից դուրս անասնաւոր չէր կարող տանել նոր բոլոր ցուրեր, հէնց մի բերան ասում են՝ բուռնի մամուկ մեղմոցներ մեղմոցի ցաւ բաղդաւոր են, երանք երանք:

Արդէն Հաւաքի գիւղում փոխուող միւս էր այդ միջնորդ բարբարոսների դէմ: Չար կարծիքներ դառում էին, և մի քանիսն այն կարծիքի էին և այնպէս էին եղբակցներում, որ այդ միջնորդները կամ թիկաւորում են գոգութիւնները կամ դրանք կատարվում են նրանց ժամանակցութեամբ, քանի որ նրանք գոգիւրին չեն ցոյց տալիս: Այս տխուր բեկումնի վրա հարկաւոր է ուշադրութիւն դարձնել և դրա առաջը առնել:

Անանատես

Համամիլի գիւղ, 15 յունիսի
Հայ տնայնագործական ընկերութեան ալիսող բաց արած գիւղատնտեսական ու տնայնագործական արհեստի դասընթացներին բաւական թիւով աշակերտներ են յաճախում:

Գիւղացիները առաջ թիւրահաւատութեամբ էին վերաբերվում կաթնատնտեսական կատարողագործութիւններին, որովհետեւ կարծիք կար թէ որոշ քանակութեամբ կաթից հին պապեական ձեով աւելի շատ պահելու ու իւղ է ստացվում, քան նոր՝ ռուսական ձեւ գործիքներով: Սակայն անուշ գիւղ փորձը գիւղացիներին ցոյց տուեց, թէ վերջնական ժամանակ է հին, քան տնայնագործական ձեւերը, որովհետեւ գիւղականները վերջին խօսքը շնչաւոր հասարակութեան համար անհամեմատ աւելի է ձեռնուում, քան անդրջնդեղան ձեւը: Միւր գիւղացիները երբ կենդանի փորձով տեսան, թէ գաղտնի (սեպարատոր) անհամեմատ աւելի շուտ և աւելի շատ է իւղ ու պահելու տալիս, քան նախադասական հին գործիքներով, սկսեցին աւելի տաք ու անկեղծ կերպով վերաբերվել կաթնատնտեսական դասընթացներին:

2.

ՄԻԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ ԶԱՐԲԵՐՈՒ

Նոր-Բայաղետ, 10 յունիսի

Մեր գաւառի ժողովրդական կրթութեան գործը շատ ստոր աստիճանի վրա է կանգնում, այնպէս որ հասարակութեան բոլոր խաւերում պարզական աւանդութիւն է տիրում: Անդրձի գաւառում, որ բաղկացած է մօտ 130 մեծաղբի գիւղերից (56 գիւղ հայեր, մնացեալը ուրիշ ազգութիւնների), դուր չի հանդիպել միայն 4—5 տարեկան կառավարչական պարտքների և այդպէս էլ հայցը ծխական ուսումնարաններին, որոնցից մի քանիսը հիմնվել է պ. Տ. Ափրիկանի հաշուով: Մակայն մեր գաւառի գիւղերը, որոնք խնդուրդին կերպով շատ հնչուութեամբ կարող էին պահպանել իրանց սեփական ուսումնարանը, այն աստիճան անտարբեր են դէպի ժողովրդական կրթութեան գործը, որ գրեթէ սպառնում են, որ պիտի զրկուի զրից մէկը կալ և իր փողով նրանց համար դպրոց բաց անի: Բայց այդ հանգամանքը պատիւ չէ բերում մեր մեծաղբի գիւղերին (3—400 տուն), որոնք, առանց ինքնուրույն ձեռնարկութեան, առանց միահամուտ ջանքերի, սպասում են ուրիշ օգնութեան, կամ թէ ցանկանում են, որպէսզի գիւղական գաւառանքով իրանց համար դպրոց ստեղծվի:

Մի շարք գիւղեր և համայնքներ, որոնք խաղաղ գիւղեր են կրթական գործից, աւելի են շատ անհաշիվ զրգացման, որոնց խնդակէ կարելի է մասնակի վրա համարել. կան գիւղեր, որոնք ընդհանրապէս 95% ը անդադրում է կան նաև գիւղեր, որոնք շնորհիւ գիւղական խալիֆարանցի են ամէր-Թուրքիներին, տալիս են միայն 20—30 տղայու զրգացմանը՝ մանուկ սեւերը, իսկ հասակաւորները դարձաւայրվել են գիւղերում բոլորովին անդադրում է բաւական բուն ժողովը: Հէնց այս գիւղերն զասակարգ են, որ շատ էլ չէ համակրում (բացառութիւնները անհաշիվ են): Առանձին, կրթութեան գործին և բացի ժողովուրդը, նաև խնդըրդուն է հանդիսանում դպրոցները հիմնարկութեան, այն նկատմամբ, որ իրանք թէ կարողաւոր և ուսումնական վրա վրա բանին են ծագում և հասարակութեան մէջ խրտում է ընկնում (խօսքը երբ յեղափոխութեան մասին է): Սակայն իսկ միայն կարծիք է մեր գիւղական «աղապակներին» (ծիւրերի) կողմից արտաբայոված, Այդ դէպքում, ահա, մեր բանիւր և երիտասարդ գաւառակարի պարտքն է հակադրել նրանք, որ հարկաւոր է կարողաւոր ուղղակի կարել լինի ժամանակի ոգոս համաձայն կառավարելին ալ ու թէ նախական սովորութիւններով հանդերձ խնդրել հին հասակագործութիւնների և նախադարձութիւնները մէջ:

Հէնց այդ տեսակետից ցանկալի կը լինէր, որ կրթական գործին նախաձեռնողները մարդիկ շանք անելու գիտակցութիւն մտցնել մեր ժողովը գիւղացիութեան ուղեղում և հակադրելու որ անհրաժեշտ հարկաւոր է հասարակական միահամուտ ջանքերով հոգ տանել ժողովրդի կրթութեան և դպրոցական գործը առօրեայ առաջնակարգ հարցից:

Եր թուում դասերը և ըստ այնմ հասարակութեան մասուր դարգացման հօրիցօրը ընդլայնելու միջոցներ ստեղծելու ժողովրդի խաւար շրջաններում:

Գ. Սինանեան

ԳԻՒԼԱՏԵՏԵՍԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ

Չորեքշաբթի, յունիսի 18-ին, կովկասեան գիւղատնտեսական ընկերութեան նիստում տեղի ունեցաւ Ա. Բալանթարի զեկուցման քննութիւնը կովկասի տնայնագործական պահանջների մասին:

Հեկուցման հեղինակը ներկայացրեց լրացուցիչ տեղեկութիւններ և խորհրդածութիւններ տնայնագործութեան միջակի և նրա բարդացման պայմանների մասին: Նա բերեց օրինակներ Թիֆլիսի, Գանձակի, Շուշու, Ալեքսանդրապոլի, Համաձուրի արտադրողական արհեստանոցների փորձերից և պարզեց, որ ամեն տեղ պահանջ է զգացվում մի կողմից բարձրացնել արհեստի որակի միջինը կամ տնայնական միւս կողմից կազմակերպել ամուր հիմքեր վրա պատրաստած իրերի վաճառահանութիւնը: Այդ դիտումով նա նորից ընդգծեց արհեստանոցի բացումը գիւղական շրջանում և պահեստ խաւերի հիմնադրութեան անհրաժեշտութիւնը Թիֆլիսում:

Այսուհետև Ա. Բալանթար քննութեան ենթարկեց նախորդ ժողովի հաւաքածների աւարկութիւնները՝ պաշտպանելով իր գեկուցման կէտերը և երազացութիւնները:

Ի. Բալանթարի կանգ առաւ տնայնագործութեան անտեսական նշանակութեան վրա և ցոյց տուեց, որ տնայնագործը կարող է բաւականաւոր և սակաւ օրաւարձով, որովհետեւ նրա աշխատանքը միայն լրացուցիչ կանուստ է աղյուս գիւղատնտեսական աշխատանքների միջակայքում:

Գ. Ալեքեւեան քաջատրեց, որ չը պէտք է ձգտել որոշ շրջանի տնայնագործին շատ արհեստ սովորեցնել, այլ ընտրել մէկը, երկուսը և նրանց լաւ կերպով աւանդել, աշխատելով որ որոշ շրջան տայ մեծ քանակութեան աղբաւր վաճառահանոցի համար:

Ֆ. Փիլիպոսի բերեց օրինակներ կովկասեան տնայնագործների կեանքից և ցոյց տուեց, որ երկրի մէջ կան արհեստներ, բայց անպարզապէս ինքնիկ մէջ, կարծա տնայնական աշակցութեան, և մեր հոգը պէտք է լինի թէ առաւ եղանակ բարեղծելով և զարգացնելով նրան: Ինչ վերաբերում է այն նիւթին, որ մշակութեան պէտք է ենթարկվի, նա կարող է վերցվել թէ տեղական և թէ ուրիշ տեղից բերված միջոցներից:

Մ. Վերմիլեան առաջարկեց կազմել մի յատուկ յանձնաժողով, որ զբաղվի պահեստաւորութիւն հիմնարկութեան գործով:

Վ. Բալանթարը ընդգծեց, որ չը պէտք է յոյս կապել հեռուոր շուկաների վրա և ամեն բան պէտք է հիմնել տեղական ապագաւորի ոտքի վրա:

Ե. Խոսեւաձէ առաջարկեց հրաւերել տնայնագործներին Անդրկովկասի գաւառան մասերից և հարցի նրանց կարծիքը իրանց կարծիքները մասին:

Ժողովը որոշեց հաւանութիւն տալ պահեստաւորութիւն բացման առաջինին, համարելով նրան հերթական պահանջ:

Այսուհետև ժողովը ընտրեց ընկերութեան կողմից ներկայացուցիչներ ֆիլիպոսյանի ինքնուրույն ժամանակագրութեան վ. Ալեքեւեանին և Գ. Ալեքեւեանին, իսկ տնայնագործական կոմիտեի համար Ա. Բալանթարին:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Թիֆլիսի ժամ. գնեւրաւ-նահանգապետի կարգադրութեամբ Սաղարդի ընկալի Դիմալորի ինտալիտիւն և թիւրքապալապալ Յովհ. Սաղարդանը, իբրեւ ինտալիտ անձինք պետութեան և հասարակութեան համար, աշխատում են Օրենքադրի նահանգը գնեւրական դրութեան ամբողջ ժամանակաշրջանում:

Թիֆլիսի ժամ. գնեւրաւ-նահանգապետի կարգադրութեամբ յունիսի 16-ին ոստիկանութիւնը փակեց Թիֆլիսում վրացերէն լեզուով հասարակական «Յիւն-նաթ» օրաթերթը գնեւրական դրութեան ամբողջ ընթացքում, վերին աստիճանի ինտալիտ ուղղութեան համար:

Երեկ, յունիսի 19-ին, ցերեկվայ ժամը 1-ին Թիֆլիսում, Սիւստապոլի-Միլիտի փողոցում, մի անյայտ մարդ ամբողջաւոր երկու հարուստի սպանեց Թիֆլիսի 1-ին գիմնազիական ուսուցիչ Միլիտի Զաւակիլին: Չորեքշաբթի կարողացաւ փախչել: Սատիկանութիւնը խիստ անհանգիստ է ձեռք առել մարդասպանի ձերբակալելու:

Ինչպէս գիտեն ընթերցողները, վերջերս Հաւաքաւորում մ

